

ÚVOD

V tomto čísle jsme se pokusili představit některá velká témata fundamentální teologie v současné perspektivě oboru. Předkládané studie věnují pozornost základním konceptům fundamentálně teologické reflexe, mezi které patří koncept zjevení, tematika víry a s ní spojená otázka po věrohodnosti křesťanství a církve v kontextu postmoderní společnosti a dialog teologie s dalšími vědními obory.

Slovenský badatel působící na římských teologických fakultách Lubomír Žák ve svém článku *Víra jako téma a horizont myšlení* popisuje tři základní konstanty uvažování o víře, jimiž jsou racionální pochopitelnost víry, antropologický přístup k víře a otázka po vztahu víry a christologie. Ukazuje vývoj těchto teologických motivů napříč různými modely fundamentálně teologické reflexe a nabízí možnou prognózu, jakým směrem se bude dále ubírat reflexe o víře ve fundamentální teologii.

František Štěch ve své studii *Zjevení a teologický obrat v teologii* upozorňuje na nedostatek českých příspěvků k tématu zjevení na poli současné teologie a promýšlí kategorii zjevení jako symbolického prostředkování (*symbolic mediation*) a principu symbolické rezonance (*symbolic resonance*). V závěrečné části textu se táže po místu a koncepci teologie v kontextu postmoderního myšlení a navrhuje „teologický obrat“ v současné teologii ve smyslu nového promýšlení konceptu zjevení jako symbolicky prostředkovaného Božího sebesdělení v Ježíši Kristu, v dialogu se současnou kulturou a vědou.

Mladá česká teoložka Barbora Šmejdová v článku s názvem *Křesťanství jako pravdivý mýtus: Kognitivní teorie metafory a její význam pro fundamentální teologii* nabízí zamyšlení nad možným přínosem

teorie pojmové metafory pro fundamentální teologii. Pomocí Lewisova modelu transpozice a úvahy nad vztahem metafory a mýtu aplikuje některá základní východiska kognitivní lingvistiky na teologicko-fundamentální reflexi o jazykových prostředcích poznání se zaměřením na metaforu a její roli v teologické epistemologii.

Fundamentální teolog David Bouma ve své studii *The Category of Testimony as an Axis of Fundamental Ecclesiology* představuje teologickou koncepci jednoho z důležitých představitelů současné fundamentálně teologické ekleziologie Salvadora Pié-Ninota. Zaměřuje se především na motiv věrohodnosti církve ve vztahu ke zjevení a zdůrazňuje Pié-Ninotovu kategorii svědectví jako novou *via empirica*, jež zahrnuje vnější (např. apoštolskou tradici) i vnitřní podobu církevní skutečnosti (osobní život podle nároků evangelia) a chápe církev jako privilegovaný prostor Božího zjevení a spásy.

Redakce